

EGYESÜLETI KÖZLEMÉNYEK

Jegyzőkönyv

az Országos Erdészeti Egyesület igazgató-választmányának 1938. évi március hó 7-én, délelőtt 11 órakor az Egyesület székházában tartott üléséről.

Jelen voltak: báró *Waldbott* Kelemen elnök, *Térfi* Béla és ifj. gróf *Teleki* József alelnökök, dr. *Ajtai* Sándor, *Balogh* Ernő, *Bencze* Pál, *Beyer* Jenő, *Czillinger* János, gróf *Festetics* Kristóf, *Földvály* Miksa, *Karsai* Károly, gróf *Károlyi* Gyula, gróf *Mailáth* György, vitéz *Onczay* László, *Orosz* Antal, *Osztrólczy* Miklós, *Pásztory* Ödön, báró *Prónay* Gábor, *Schenkengyel* László, dr. *Tuzson* János, *Vésséi* Mihály választmányi tagok és dr. *Mihályi* Zoltán titkár.

Elnök: Üdvözlöm a megjelent urakat és az Országos Erdészeti Egyesületnek a mai napra kitűzött igazgató-választmányi ülését megnyitom.

Megállapítom, hogy az ülés határidejéről és tárgysorozatáról a választmányi tag urak idejében értesítést méltóztattak kapni és hogy a választmány-ülés a megjelentek számára való tekintettel határozatképes.

Távolmaradásukat kimentették: gróf *Andrássy* Sándor, *Fekete* Zoltán, *Ivanich* Ferenc, *Kiss* Ferenc, *Kovács* Gábor, *Lády* Géza, vitéz *Lámfalussy* Sándor, *Lengyel* Sándor, ifj. gróf *Mailáth* József, *Matusovits* Péter, herceg *Montenuovo* Nándor, *Papp* Béla, dr. *Papp-Szász* Tamás, őrgróf *Pallavicini* Alfonz Károly, *Rimler* Pál, *Rochlitz* Béla, *Roth* Gyula, *Takách* Zsigmond, *Vuk* Gyula, *Walla* Ferenc, gróf *Zelensky* Róbert, *Urbánfy* Ignác választmányi tag urak.

A jegyzőkönyv hitelesítésére dr. *Ajtai* Sándor és *Beyer* Jenő választmányi tag urakat kérem fel.

Az igazgató-választmány összehívására elsősorban az a körülmény szolgált indokul, hogy az Egyesület ez évi közgyűlésének pontos határidejét meg kell állapítani.

Amint erre méltóztatnak emlékezni, Egyesületünk már a múlt év folyamán elfogadta Esztergom városnak a meghívását, hogy a jubiláris évre való tekintettel a közgyűlést Esztergomban tartsuk meg.

Az ügyvezető és titkár urak ebben az irányban már folytattak tárgyalásokat Esztergom város vezetésével, sőt a városi és primási erdőhivatallal is, abban az irányban, hogy a közgyűlést két-három napos kirándulással tudjuk egybekeresolni.

Az erre vonatkozó részletes javaslatot különben az ügyvezető úr fogja a t. igazgató-választmány elé terjeszteni.

Határoznia kell egyúttal az Egyesületnek a Sopronban tervezett Nyári Egyetem ügyében is, amelyik elég szorosan összefügg *Onczay* László igazgató-választmányi tagnak az Egyesülethez intézett és a választmányi tag uraknak is megküldött indítványával.

Az erre vonatkozó részletkérdéseket egyébként is előreláthatólag csak hosszabb tárgyalásokkal tudjuk eldönteni, így valószínűleg fel fog merülni annak a szüksége, hogy az indítvány egyes részeit a t. igazgató-választmány bizottsági tárgyalás elé utasítsa.

Felkérem az ügyvezető urat, hogy a tárgysorozat következő pontját ismertetni szíveskedjék.

Ügyvezető: Ismerteti a m. kir. kereskedelem- és közlekedésügyi miniszter úr 3294/VI/1938. számú rendeletét, amelyben utasítja a MÁV igazgatóságot, hogy a bel- és külföldi tűzifának 1938. évi február hó 28-áig adott fuvardíjkezdőmennyi érvényességét március hó 1-étől visszavonásig, de legkésőbb 1938. évi december hó végéig azonos feltételek és módoszatok mellett hosszabbítsa meg.

Öröndetes tudomásul szolgál.

Ügyvezető: Beszámol a közgyűlés megtartására vonatkozólag Esztergomban folytatott tárgyalásokról. Az eddigi terv szerint a közgyűlés július hó 5-én egy ismerkedési estével kezdődne; július hó 6-ának délelőttjét a közgyűlés venné igénybe, délután pedig az ásatások megtekintése és 1—2 előadás tartása lenne a program.

A közgyűlést három napon keresztül tanulmányi kirándulások követnék; első napon a város és a közalapítvány erdőgazdasága, második napon a primási uradalom tanulmányozása kerülne sorra, míg a harmadik napra az a terv, hogy a közgyűlés résztvevői hajóval lemennek Visegrádra és itt a kinestári erdőgazdálkodás néhány részlete kerülne bemutatásra.

Kéri a választmány felhatalmazását, hogy a szükséges tárgyalásokat lefolytathassa és a végleges programot összeállíthassa.

A választmány a kért felhatalmazást egyhangúlag megadja.

Ügyvezető: Az Országos Fazgazdasági Tanács foglalkozott az 1938. évre előirányzandó fabehozatallal és a kérdés megvitatásánál az Egyesület eddigi álláspontja érvényesült. A kereskedelemügyi minisztériumban tartott bizottsági tárgyaláson az Országos Fazgazdasági Tanács javaslata teljes egészében, sőt további szigorításokkal került elfogadásra. Azoknál a választékoknál, ahol a magyar termelésre lehet számítani, sikerült elérni, hogy csak a megállapított kontingensnek az első felére adják ki az engedélyeket és ezeket is magyar anyagnak a bizonyos mértékig való felvásárlásához kötik. Nehéz helyzetbe hozza a földművelésügyi minisztériumot és az Egyesületet is az a körülmény, hogy nincs tájékozódásunk arról, milyen kitermelt és eladatlan készletei vannak a birtokosoknak. Ezért ismételten kéri őket, közöljék az Egyesülettel, ha eladatlan készleteik vannak, mert a minisztérium is csak abban az esetben képviselheti teljes súllyal a magyar termelés védelmét, ha tudja, hogy hol és mennyi magyar anyag áll rendelkezésre. A tárgyalásoknál szokatlanul nagy mértékben volt meg a magyar anyag felvételére vonatkozó készség, a termelői kéréseket szó nélkül elfogadta az az ipari érdekeltség, amellyel pedig eddig kemény harcokat kellett vívni. A kérdést az „Erdészeti Lapok“ márciusi füzetében is ismertetni fogja.

Tudomásul szolgál.

vitéz Onczay László: Részletesen megindokolja írásban benyújtott és a választmány tagjainak másolatban is megküldött javaslatát a magyar erdőmérnökképzés korszerű kiépítése tárgyában.

Az „Erdészeti Lapok“ januári számában dr. Mihályi Zoltán a német erdészeti felsőoktatás reformját ismertette és tanulmányának keretében összehasonlításokat tett, sőt bizonyos következtetéseket is vont le a hazai erdőmérnökképzéssel szemben. Annak idején, 1925—1926-ban a „Magyar Erdőgazda“ hasábjain ő is behatóan foglalkozott a kérdéssel.

és álláspontját teljes mértékben igazolja a német szakoktatás reformja. Nézete szerint most van itt az a lélektani pillanat, amikor a kérdést újból fel kell vetni, mert a német reform nagy lökőerőt jelent és annak hullámain talán nálunk is könnyebben megoldódik a kérdés. Azért tartotta szükségesek és indokoltnak, hogy a nyilvánosság elé lépjen indítványával, mert meggyőződése szerint főiskolai oktatásunk észrevétlenül olyan irányban tolódik el, amely már nem szolgálja a hazai erdőgazdaság komoly céljait azzal a következetességgel, amint az kívánatos lenne. A német példa azért figyelemreméltó, mert a német erdőészet első helyen áll a világon és ha ott is egy nagyszabású reformot láttak szükségesnek, ez megfontolásra kell, hogy készítsen bennünket. Ne legyen megint különös magyar tragikum, hogy míg a múltban sokszor kritika nélkül vettünk át német gazdasági irányelveket, amelyek hazai viszonyaink között nem mindig váltak be, most, amikor igazán életrevaló újítással jönnek, mereven elzárkózunk előle.

Indítványának első pontja: Foglaljon az Országos Erdészeti Egyesület, mint érdekképviselő állást az erdőészeti felsőoktatás kérdésében olyan értelemben, hogy a földművelésügyi minisztérium befolyása a felsőoktatás minden részletében a legmesszebbmenően biztosítsák. Kérdi, hogy az 1934. évi X. t.-c., amely az ősi főiskola megszüntetésével az erdőészeti felsőoktatást a vallás- és közoktatásügyi minisztérium hatásköre alá rendelte, biztosította-e bizonyos mértékben a szakminisztériumnak a különleges gazdasági érdekek védelmét s ha igen, milyen mértékben és él-e a minisztérium a neki fenntartott jogokkal. Hangsúlyozza, hogy a kérdés nem pedagógiai, hanem tisztára gazdasági jellegű és nem lehet közömbös az erdőgazdaság fejlődésére, milyen eszmekörből kapja az utánpótlást.

Indítványának második pontjával kapcsolatban hivatkozik a német példára, amely az előkészítő és műszaki tárgyaknak jóval kevesebb óraszámot juttat, mint a gazdaságiaknak. Távolról sem kívánja a német tantervnek teljes egészében való alkalmazását, mert a hazai viszonyok között *a műszaki jelleg fenntartására feltétlenül szükség van.* Az erdőgazdaság keretén belül megoldandó műszaki feladatok ugyan korlátozott terjedelműek, de a mérnöki kiképzés szempontjai inkább elfogadhatók, mint bizonyos előkészítő tárgyak túlméretezettsége. Mint egy nagyobb uradalom vezető tisztje, évek hosszú során át sok fiatal erdőmérnökkel került érintkezésbe, akiknél egyformán azt tapasztalta, hogy műszaki felkészültségben erősek, gazdasági érzékük azonban hiányos és teljesen nélkülözik a kereskedelmi vonatkozások iránt való készséget. Ezt csak azzal tudja magyarázni, hogy a főiskolán nem fektettek kellő súlyt a gyakorlati életre való nevelésre és az elméleti irányzat egyre erősebbé válik, holott az *iskolának elsősorban a gyakorlati gazdaság számára kell megfelelő felkészültségű erdőtisztákat nevelnie.* Ha egy uradalom tudományos problémákkal kerül szembe, meg fogja találni az arra való szakembert a saját tisztikarán kívül eső körökben is.

A német tanterv erősen hangsúlyozza a gyakorlati készség elsajátításának fontosságát és ezért szükségesnek tartja, hogy nálunk is *egy gyakorlati félév iktattassék be a tanterv keretébe.*

Indítványának harmadik pontja: a kötelező gyakornoki szolgálat és az államvizsga visszaállítására vonatkozik. Érhetetlennek tartja, hogy míg a gazdasági élet minden ágában, sőt a közigazgatásban is arra irányul a kormányzat törekvése, hogy az élettel a lehető legszorosabb kapcsolatot megteremtse és ezért mindenütt gyakorlati tanfolyamokat rendszeresít és vizsgát követel a tisztviselőktől, ugyanakkor az erdőészet lemondott arról az intézményről, amely évtizedeken át szolgált hasz-

nosan az önálló munkakör betöltéséhez szükséges készség megszerzésének lehetőségét.

Nem lehet csodálkozni azon, hogy ebből igen visszas helyzet keletkezett. Ma már az állami szolgálatban is vezető állásokat töltenek be olyan erdőmérnökök, akik a gyakorlattal alig jutottak érintkezésbe és ennek következtében aligha tudják helyesen elbírálni a felmerülő panaszok és kívánalmak jogosságát. De hátrányos ez az állapot a magán-erdőgazdaságra is, mert annak jövedelmezősége az erdőtiszt munkájának a függvénye és amikor az erdőtvény szakszerű kezelés kötelezettségével újabb súlyos terheket rótt a birtokosra, az joggal követelheti, hogy ezért az áldozatért a többtermelésben kapjon ellenszolgáltatást. Ezt azonban, az erdőtőke sérelme nélkül, csak a minden tekintetben megfelelő felkészültségű erdőtiszt tudja biztosítani. Helytelennek tartja, hogy az állami szolgálatba kerülő fiatalok ma minden idejüket rendezősnél töltik, mert így nem szerezhetik meg a szükséges gazdasági látókört az állami kezelésbe vett erdők felügyelői teendőihez. Ezért feltétlenül szükségesnek tartja, hogy az oklevél megszerzése után minden erdőmérnök köteles legyen végigmenni a gyakorlati szolgálat egész vonalán és ott szerzett tapasztalatairól egy gyakorlati szakemberekből összeállított bizottság előtt államvizsga formájában számot adni.

Negyedik javaslata a továbbképzésre vonatkozik. Miután tudomása szerint a Műegyetem is foglalkozik a kérdéssel, készséggel elfogadja azt a megoldást, hogy a továbbképző tanfolyam a Nyári Egyetem keretébe illesztessék be, de csak azzal a feltétellel, ha a Műegyetem minden tekintetben honorálja a gyakorlat kívánságait. Ezek pedig a következők: 1. a tisztán erdőmérnöki előadások céljaira legalább 6 nap biztosítandó; 2. előadókul legalább felerészben gyakorlati szakemberek kérendők fel és 3. tanfolyam olyan időben és beosztással tartandó meg, hogy a nagy elfoglaltságú magyar erdőtisztikar számára könnyen hozzáférhető legyen.

Szükségesnek tartja, hogy indítványának egész anyagát a választmány kebeléből alakított külön bizottság tárgyalja le és az érdekképviselőt kívánságát memorandum formájában juttassa el a földművelésügyi miniszter úrhoz. Ebben a memorandumban kidomborítandó, hogy *az erdőgazdaság érdekei nem nélkülözhetik a földművelésügyi kormányzatnak a szakoktatás irányára való döntő befolyását* és amennyiben ennek a megvalósításánál nehézségek merülnének fel, gondoskodni kell arról is, hogy a kérdés a képviselőházban, illetőleg a felsőházban is, megvitatásra kerüljön.

Elnök: Az elhangzott indítvány a legközvetlenebbül érinti az egész magyar erdőgazdaságot és miután a felmerült aggályokat a magyar erdőbirtokosság is osztja, feltétlenül szükségesnek látja, hogy az Egyesület a legkomolyabban foglalkozzék a problémával.

Titkár: Felolvassa Roth Gyula egyetemi ny. r. tanár. választmányi tag beadványát, amelyben az Onczay-féle indítványhoz a következő megjegyzéseket fűzi:

1. A földművelésügyi miniszter úrnak a szakoktatás irányára való befolyását a Műegyetem szervezeti szabályainak 9., 12., 26., 85. §-ai biztosítják, amelyek a rendes és nyilvános rendkívüli tanárok létszámának megállapítására, a tanszékek betöltésére, a segéd-tanszemélyzet megbízásának megerősítésére, illetőleg a fegyelmi, tanulmányi, vizsga- és szigorlati szabályokra vonatkoznak. *Tisztán a földművelésügyi miniszterium állásfoglalásán múlik, hogy a befolyás ténylegesen érvényesül-e, avagy inkább csak formai marad.*

2. Kíváncosnak tartja azoknak a tárgyköröknek névszerint való megjelölését, amelyekben a panaszolt túlméretezettség megszünte-

tendő lenne. *Egy gyakorlati félévnek a tanterv keretébe való intézményes bedlítésát a maga részéről is helyesnek tartja, bár megvalósításánál anyagi nehézségekkel számol.*

3. A gyakornoki szolgálat és államvizsga újból való életbe léptetését nem tartja célrevezetőnek, mert az államvizsgarendszer a múltban sem járt azzal az eredménnyel, amelyet vártak tőle és igen gyakran csak az olcsó munkaerő kihasználásává vált.

4. A továbbképző tanfolyam ügyében a tárgyalások már megindultak és mint a soproni kar ezidei dékánja arra is megbízást kapott, hogy az Országos Erdészeti Egyesülettel közvetlenül érintkezésbe lépjen a gyakorlati megvalósítás érdekében.

Bencze Pál: Fekete Zoltán egyetemi ny. r. tanár megbízásából ismerteti a mérnöki továbbképzés ügyében a Műegyetem és az Országos Felsőoktatásiügyi Tanács terveit, amelyeknek értelmében a Műegyetem egy Mérnök Továbbképző-Intézet létesíttetnék. Ennek az intézetnek a szervezete a gyakorlati élettel a legszorosabb kapcsolatban állana és az egyik irányító szerveként szereplő intéző bizottságába a miniszteriumok, az érdekképviselések, tehát az Országos Erdészeti Egyesület is tagot küldene és így a fontos célnak minden tekintetben eleget tudna tenni.

ifj. gróf Teleki József: Nagy örömmel üdvözlí *Onczay* indítványát és kiegészíti azt azzal a javaslattal, hogy a tervbevevett gyakorlati kiképzés során a hallgatóság mezőgazdasági ismeretekben is megerősítendő, mert számos nagyobb erdőbirtok mellett kisebb terjedelmű mezőgazdasági üzem is van, amelyeknek kezelésére külön gazdatisztet az erdőbirtokos tartani nem tud.

Ügyvezető: A főiskolának mindent meg kell adnia, amire a gyakorlati életben szükség van, lehetőleg olyan keretben, hogy a kikerülő fiatal erdőmérnökök biztos talajon álljanak és a tudományos továbbképzés lehetősége is biztosítható. De ez még nem indokolja bizonyos előkészítő tárgyak túlméretezettségét; a panaszok, úgy látja, elsősorban ez ellen irányulnak. A műszaki kiképzés visszaszorítása igen káros lenne, mert az az erdőmérnöki kar tekintélyének és az erdészet közigazgatási súlyának a rovására menne. Tagadhatatlan, hogy az iskola nem készítheti elő minden eshetőségre a hallgatókat, de ez távolról sem jelenti azt, hogy a gyakorlati kiképzésre szükség nincsen. Sőt! Ha a múltban hibák történtek, kétszeresen kell ügyelni, hogy a felújítandó gyakornoki szolgálat valóban azt adja, amit várunk tőle. Ehhez a magánuradalmaknak is segédkezet kell nyújtaniok, mert más kívánalmak merülnek fel az állami szolgálatban és mások a magánerdőbirtokon. Ezért szükségesnek látja, hogy a kérdést teljes egészében egy külön bizottság dolgozza fel.

A továbbképzésre vonatkozólag azonban már most kell állást foglalni, mert a Nyári Egyetem előkészítő bizottsága választ vár. Fontosnak tartja, hogy az előadók között a gyakorlat emberei is szerepeljenek és az előadások megskatítás nélkül, 5-6 napra sűrűssenek össze. Sőt 1-2 napot tanulmányutakra is tervbe kell venni. Felhatalmazást kér a választmánytól, hogy a szükséges tárgyalásokat lefolytathassa és javasolja, forduljon az Egyesület a földmívelésügyi miniszter Úrhoz olyan kérelemmel, támogassa a továbbképző tanfolyamot anyagilag is 1500-2000 pengővel a Kirendeltség tiszta jövedelméből, ami annyit jelent, hogy ennek a tehernek 30%-át az Egyesület viseli. Indokoltnak tartja, hogy az anyagi támogatás ügyében az erdőbirtokos urakhoz is megkeresés intéztessék, mert hiszen elsősorban az ő érdekük, hogy erdőtisztjeik a továbbképző tanfolyam előnyeiben részesülhessenek. Azt is kérnie kell az Egyesületnek a földmívelésügyi és közoktatásiügyi kormányzattól, tegyék lehetővé az általuk

alkalmazott erdőtisztí karnak, hogy a tanfolyamon *hivatalos kiküldetésben* vehessenek részt.

vitéz Onczay László: Nem kívánja javaslatainak részletesebb tárgyalását, mert erre nem áll elegendő idő rendelkezésre és bősebb tájékozódásra is szükség van, ezért azt indítványozza, küldjön ki a választmány egy külön bizottságot, hogy az konkrét formába öntse az érdekképviselő kívánságát. A továbbképző tanfolyam ügyében szükséges tárgyalásokhoz pedig adja meg a választmány Ügyvezetőnek a szükséges felhatalmazást.

Vitéz *Onczay* indítványát az igazgató-választmány egyhangulag magáévá teszi. A szakoktatás kérdésével foglalkozó bizottságba báró *Waldholt* Kelemen elnököt, *Bencze* Pál, vitéz *Lámfalussy* Sándor, gróf *Mailáth* György, vitéz *Onczay* László, *Orosz* Antal, báró *Prónay* Gábor, *Rochlitz* Béla, ifj. gróf *Teleki* József választmányi tagokat küldi ki azzal a felhatalmazással, hogy szükség esetén a bizottság kiegészítse magát. Az ügyvezető és a titkár hivatalból tagjai a bizottságnak, amely első ülését április 20-ára teszi.

Ügyvezető: Jelentést tesz a Zsebnaptár kiadása ügyében folytatott előmunkálatokról. *Mihályi* dr. beható tárgyalásokat folytatott a Műegyetem erdőmérnöki osztályának tanáraival, akik a munka legnagyobb részét magukra vállalták és a tőlük bekért kimutatás alapján megállapítható, hogy a Zsebnaptár terjedelme kb. 40 ívet vesz majd igénybe. Az Egyesület előzetes tájékoztatást kért a nyomdától is és az árajánlat, valamint a szerzői díszleteidő díjak figyelembevételével 2000 példány kinyomtatása kb. 14.000 pengőbe kerülne. Számítva tehát valamelyes adminisztrációs költséggel, 8–9 pengővel lehetne árusítani példányonként a naptárt, ami, tekintettel arra, hogy minden tekintetben igazán korszerű segédkönyv jutna a szakközönség kezébe, eléggé méltányosnak mondható. A naptár kiadása azonban abban az esetben válik lehetségessé, ha ehhez a földművelésügyi miniszter Úr megfelelő anyagi segítséget nyújt. Az erdészeti főosztály urai kilátásba helyezték értékes támogatásukat és így felhatalmazást kér a választmánytól, hogy a további tárgyalásokat lebonyolíthassa, illetőleg, hogy az elnökség a szükséges összeg kiutalása céljából kérvénnyel fordulhasson a miniszter Úrhoz. Mihelyt a kiadás anyagi alapjait sikerült biztosítani, a szaklapokban előfizetési felhívást fog az Egyesület közzétenni és lehetséges, hogy megfelelő számú példány rendelkezése esetén az egységár még csökkenni fog. Terv szerint a táblázatokról és változatlanul maradó részekről tömöntés készül, úgyhogy a további évfolyamok kiadása lényegesen kevesebb költségbe kerül majd.

Az igazgató-választmány ügyvezető indítványát egyhangulag magáévá teszi.

Titkár: Hivatkozik *Molcsány* Öméltsága állásfoglalására, aki a Zsebnaptár kiadását igen szükségesnek tartotta, mert az „Erdészeti Lapok”-on kívül a magyar erdőgazdaságnak nincs más sajtóterméke, holott szomszédaink igen sokat áldoznak hasonló célokra. Bemutatja a német „Waldheil” zsebnaptárt, amely 3 kötetben 800 oldal terjedelemben jelent meg, valamint egy román zsebnaptárt, amely mind tartalmában, mind pedig anyagának elrendezésében követésre méltóan korszerű.

Dr. Ajtai Sándor: A minisztérium részéről megvan a legnagyobb jóindulat az ügy támogatására. Az új erdőtörvény végrehajtási utasításával kapcsolatban az „Erdészeti Rendeleték Tárá”-nak első füzeté is megjelenik, amely magában foglalná a végrehajtási utasítást, az államerdészeti igazgatás átszervezésére vonatkozó 2 rendeletet, az erdész-szakiskolának rendszabályait és tanulmányi rendjét. Felveti a kérdést, magára vállalná-e az Egyesület, hogy ilyen formában eljuttassa a szakközönséghez a hivatalos rendelkezéseket.

Ügyvezető: Az Egyesületnek elsőrendű kötelessége, hogy az összes hivatalos intézkedésekről a szakköröket tájékoztassa. Ez nagyobb anyagi áldozatot jelent ugyan, de megoldható a kérdés akkor, ha az Egyesület ehhez a vállalkozáshoz is a birtokos urak segítségét kéri, akiknek első-sorban fontos érdekeik fűződnek a hiánytalan tájékoztatáshoz. Saját erejéből az Egyesület a szükséges összeget előteremteni nem tudja, mert az éppen csak a lap előállításához elegendő és annak terjedelmét tovább csökkenteni nem lehet. A hivatalos lap ugyanis közölni fogja a végrehajtási utasítást és ezzel kapcsolatosan megoldható lenne a dolog, úgyhogy a földművelésügyi minisztérium külön árajánlatot kér a nyomdától a végrehajtási utasításnak megfelelő példányszámban való ki-nyomására, amelynél csak az áttördelésnek és a papírnak a költségeivel kellene számolni. Javasolja tehát, forduljon az Egyesület olyan értelmű felterjesztéssel a földművelésügyi minisztériumhoz, hogy bocsásson az Egyesület rendelkezésére díjtalanul 2000 darabot a végrehajtási utasításból, miután azt a szakközönségnek eljuttatni elsőrendű közérdek. Ami pedig az „Erdészeti Rendeletek Tára” folytatólagos kiadásának tervét illeti, azt úgy véli megoldhatónak, hogy arra az Egyesület épígy előfizetőket gyűjt, mint a lapra.

Az igazgató-választmány ügyvezető javaslatát egyhangúlag magáévá teszi.

Ügyvezető: Bemutatja *Modrovich* Ferenc egyetemi ny. r. tanár, alapító tag levelét, amelyben a Magyar Mérnök- és Építész Egyletben is tagságot vállaló egyesületi alapító tagok tagdíjának 14 pengőre való mérséklését kéri. Miután mind a két egyesületbe belépett *rendes* tagok is ennyit fizetnek, a kérést méltányosnak találja.

Az igazgató-választmány a Magyar Mérnök- és Építész Egyletben is tagságot vállaló egyesületi alapító tagok évi tagdíját 14 pengőben állapítja meg.

Titkár: Jelenti, hogy az Egyesületbe való felvételüket kérték: a *Kisbéri m. kir. állami méneshirtok igazgatósága*, *Kramer Testvérek és Eszes Imre* fakereskedő cégek, *Földes Tibor m. kir. főerdőtanácsos*, *Komán Béla és Galambos József m. kir. erdőmérnökök*, *Batta Ferenc, Hladonik István, Nagy Aladár, Shmiliár Károly, Szabik Kálmán, K. Szentpéteri Géza, Thurner Béla, Wagner Lajos és Zádor Alfréd* erdőmérnökök.

Az igazgató-választmány valamennyi jelentkezőt egyhangúlag az Egyesület tagjai sorába iktatja.

Több tárgy nem lévén, elnök megköszöni az Urak megjelenését és az ülést berekeszti.